

rigtigt at læse det op, saaledes som Forklaringen findes i Protokollen, da det ærede Medlem for Aarhus (Kejs) jo allerede har begyndt paa denne Fremgangsmaade — var tæt ved Tribunen, da den skriftlige Afstemning i Kredsen var tilendebragt, og saa at Borgmesteren og andre Mænd kommer ned paa Tribunen, og som Borgmesteren umiddelbart hen til Rækværket og udtalte, at nu kunde de Vælgere, der ikke havde stemt, komme op stemme, eller noget lignende, og sagde han, at dette kunde ske i Løbet af en halv Time. Mod dette Vidne har Mindretallet i sin Betænkning ikke andet at sige, end at Vidnet ikke har bemærket Valgbestyrrelsen paa Tribunen, men kun „Borgmesteren og andre Mænd“. Seg maa sige, at jeg havde antaget efter Mindretallets Betænkning, at der vilde blive lagt en Hovedvægt paa, at Borgmesterens Udtalelser paa Valgtribunen ingen som helst officiel Betydning havde, naar han ikke stod garanteret og dækket af hele den samlede Valgbestyrrelse; den ærede Ordfører har i øvrigt allerede tydeligt paavist, at denne Antagelse er bestemt stridende mod Valglovens § 42. Dette er ikke bleven hævdet her af Mindretallet, og altsaa den eneste Indvending, det ærede Mindretal har mod dette Vidne er, at det ikke har bemærket Valgbestyrrelsen paa Tribunen, men kun „Borgmesteren og andre Mænd“. Det er ikke oplyst, hvorvidt Sorgen Nielsen — det er han ikke bleven spurgt om — kender Valgbestyrrelsens andre Medlemmer, thi hvis han ikke kender dem, er han jo lovlig fri for at sige, hvad det er for andre Mænd, han har set paa Tribunen. — Gaardbestyrer Rasmus Rasmussen af Hvolbæk er det næste Vidne. Her skal jeg ikke læse noget op, thi den ærede Ordfører læste hele hans Forklaring op i Anledning af den Uforretkhed, som her findes i Mindretalsbetænkningen. — Det næste Vidne var Lømrer Søren Overgaard af Standerborg. Seg forstod det ærede Medlem, der nu havde Ordet, saaledes, at hans Vidneforklaring var i og for sig god nok med Hensyn til at bevise, at Borgmesteren havde givet en Tidsfrist for Afstemningen, men den skulde kun have den Mangel, at Vidnet ikke af Selvsyn vidste, af Afstemningen i Dover-Venge Kommune var sluttet. Seg tror imidlertid, at man stiller alt for store Fordringer til Vidner, naar man kasserer de Vidner, som om rent underordnede Spørgsmaal ikke kunne forklare af Selvsyn. Der er ingen Tvivl om, at naar Vidnet har hørt fortælle, at Afstemningen i Dover-Venge Kommune var sluttet, saa har den ganske sikkert ogsaa været sluttet; om ogsaa den Fortælling, der fulgte med, at Jens Søren-

sen skulde have nogle saa Stemmers Overvægt, burde lyde modsat, synes det mig at være et ganske underordnet Punkt. Det er ikke den Slags Ting, man kan hænge sig i og derefter kassere fuldt ud troværdige Vidners Forklaring. Det samme gælder det næste Vidne, Gaardejer Anders Madsen af Nis. Han er i og for sig i sin Vidneforklaring bestemt nok, men saa har han forklaret, at han vidste, at Afstemningen i Dover-Venge Kommune var afsluttet, deraf, at han havde været paa Hotel Phønix og set, at de vare særdige, og saa siger det ærede Medlem, der havde Ordet nu, at Dover-Venge Kommune ikke stemte paa Hotel Phønix, men i Raadhusalen. Men fordi Anders Madsen altsaa nu, 7—8 Maanedes efter at det paagældende er passeret, i dette Punkt, der er aldeles ligegyldigt, husker fejl, ikke husker, at Dover-Venge Kommune stemte i Raadhusalen, og at han har været der, medens det stiller sig i hans Sammenlignelse saaledes, at han har været paa Hotel Phønix, skulde man dog ikke af den Grund alene kassere et ellers fuldt ud gyldigt og troværdigt Vidne. Seg tror ikke, at det ærede Medlem vilde saa mange Jurister med sig, hvis han for en Domstol vilde gøre noget saadant gældende, og jeg tror heller ikke, at han i dette Ting vil saa mange Medlemmer med sig i saa Henseende. Men om dette Vidne, Anders Madsen, skal jeg dog endnu fremhæve en enkelt Ting. Han forklarer ogsaa, at hans Søn Mads, 26 Aar gammel, samt hans Naboer Voelksmand Johannes Christensen og Voelksmand Peder Thomsen have hørt, at der blev sat en Tidsfrist ved den ommeldte Leilighed, men Forhørsdommeren har ganske unbladt at indfalde disse 3 Mænd i Forhør. Det forekommer mig at ville have været heldigt, om de vare bleve indfaldte, men den Omstændighed, at dette Vidne kan komme i Ketten den 20de November og fortælle, at disse Mænd ogsaa have hørt det og fortalt det, er for øvrigt ogsaa et Datum for Rigtigheden heraf, thi de have naturligtvis talt sammen om det Dagen eller Aftenen forud for, at Anders Madsen skulde til Forhør. Med det næste Vidne, Gaardmand Jens Andersen af Nygaard, er det det samme. Han havde ikke selv set, at Afstemningen i Dover-Venge var sluttet, men saaledes blev der i hvert Fald fortalt. Seg tror heller ikke, at man paa nogen Maade vil kunne indlade sig paa af denne Grund at kassere dette Vidne. Det følgende Vidne, Jens Sorgen Jensen af Mjefing, er ganske bestemt, og mod ham har Mindretallet i sin Betænkning ikke nogen anden Indvending end den samme, som det har mod andre